

Bruselj, 11. november 2022
(OR. en)

14495/22

SOC 614
EMPL 420
ANTIDISCRIM 112

DOPIS

Pošiljatelj:	Generalni sekretariat Sveta
Prejemnik:	Odbor stalnih predstavnikov/Svet
Zadeva:	Osnutek sklepov Sveta o vključevanju invalidov na trg dela – <i>odobritev</i>

V prilogi vam pošiljamo osnutek sklepov Sveta o vključevanju invalidov na trg dela, ki ga je pripravilo predsedstvo. Delovna skupina za socialna vprašanja je o osnutku sklepov razpravljala na dveh sejah, o njem pa so se delegacije neformalno pisno posvetovali (ST 14058/22). Besedilo iz priloge je enako besedilu, o katerem so se delegacije dogovorile z neformalnim pisnim posvetovanjem, različno je le številčenje odstavkov, ki so bili urejeni v zaporednem vrstnem redu.

Odbor naj potrdi dogovor, ki ga je dosegla Delovna skupina, in priloženi osnutek sklepov posreduje Svetu (EPSCO) v odobritev na seji 8. decembra 2022.

Osnutek sklepov Sveta

o vključevanju invalidov na trg dela

OB PRIZNAVANJU NASLEDNJEGA:

1. Evropska unija temelji na vrednotah človekovega dostojanstva, svobode in spoštovanja človekovih pravic ter je zavezana boju proti diskriminaciji, tudi na podlagi invalidnosti, kot je določeno v Pogodbi o Evropski uniji, Pogodbi o delovanju Evropske unije in Listini o temeljnih pravicah. EU je zavezana tudi spodbujanju visoke stopnje zaposlenosti.
2. Evropski steber socialnih pravic, ki so ga leta 2017 skupaj razglasili Evropski parlament, Svet in Komisija, navaja, da ima vsakdo pravico do enakih možnosti (načelo 3), dejavne podpore zaposlovanju (načelo 4), zdravega, varnega in primernega delovnega okolja ter varstva podatkov (načelo 10) ter dostopa do osnovnih storitev (načelo 20). Evropski steber socialnih pravic navaja tudi, da imajo invalidi pravico do dohodkovne podpore, ki zagotavlja dostojno življenje, storitev, ki jim omogočajo udeležbo na trgu dela in v družbi, ter delovnega okolja, prilagojenega njihovim potrebam (načelo 17). Akcijski načrt za evropski steber socialnih pravic z dne 4. marca 2021 določa tri nove krovne cilje EU, ki naj bi jih dosegli do leta 2030, in sicer povečanje zaposlenosti in udeležbe v usposabljanju ter zmanjšanje števila ljudi, ki jim grozita revščina in socialna izključenost. Voditelji in voditeljice EU so te krovne cilje pozdravili v izjavi iz Porta in na zasedanju Evropskega sveta junija 2021. Akcijski načrt za evropski steber socialnih pravic priznava tudi prispevek invalidov k doseganju ciljev za leto 2030, vključno s predlogom novega glavnega kazalnika o vrzeli stopnje zaposlenosti invalidov v pregledu socialnih kazalnikov.

3. EU in njene države članice so podpisnice Konvencije OZN o pravicah invalidov. Velika večina držav članic je ratificirala tudi njen izbirni protokol, ki ga je Generalna skupščina Združenih narodov sprejela 13. decembra 2006. Člen 27 Konvencije o pravicah invalidov določa, da imajo invalidi enako pravico do dela kot drugi na odprtem in vključujočem trgu dela¹.
4. Direktiva 2000/78/ES določa splošni okvir boja proti diskriminaciji zaradi različnih razlogov, vključno z invalidnostjo, pri zaposlovanju in delu, zato da bi v državah članicah uresničevali načelo enakega obravnavanja. Zagotavljanje enakega dostopa do zaposlitve in primerne prilagoditve na delovnem mestu ter boj proti diskriminaciji zaradi invalidnosti so ključni ukrepi za spodbujanje vključujočega in trajnostnega zaposlovanja invalidov.
5. Direktiva 2019/882 (Evropski akt o dostopnosti), sprejeta leta 2019, zahteva, da so nekateri proizvodi in storitve, dani na evropski trg, dostopni, kar invalidom lajša neodvisno življenje ter omogoča bolj vključujočo družbo in trg dela.

¹ Razlaga člena 27 je pojasnjena v Splošni pripombi št. 8 o pravici do dela in zaposlitve, ki jo je Odbor ZN za pravice invalidov objavil 9. septembra 2022.

6. Evropska komisija se je zavezala, da bo vzpostavila Unijo enakosti, h kateri pomembno prispeva strategija o pravicah invalidov za obdobje 2021–2030, ki jo je Komisija sprejela 3. marca 2021. Cilj strategije je izboljšati življenje invalidov v EU in zunaj nje ter podpreti izvajanje Konvencije o pravicah invalidov in načel evropskega stebra socialnih pravic. Njen cilj je tudi spodbujanje dostopa do kakovostnih in trajnostnih delovnih mest; strategija namreč navaja, da je udeležba v zaposlovanju najboljši način za zagotavljanje ekonomske neodvisnosti in socialne vključenosti. Države članice poziva, naj do leta 2024 med drugim določijo cilje za povečanje stopnje zaposlenosti invalidov in zmanjšanje razlik v stopnji zaposlenosti med invalidi in neinvalidi, da bi pripomogli k doseganju krovnega cilja zaposlovanja za leto 2030, predlaganega v akcijskem načrtu za evropski steber socialnih pravic.
7. Svet je v sklepih iz junija 2021 pozdravil in potrdil strategijo Komisije o pravicah invalidov za obdobje 2021–2030 ter države članice med drugim pozval, naj še naprej razvijajo in posodablajo svoje nacionalne strategije in politike za izvajanje Konvencije o pravicah invalidov v skladu s strategijo, kot je ustrezno.
8. Sveženj o zaposlovanju invalidov, tj. vodilna pobuda v okviru strategije o pravicah invalidov za obdobje 2021–2030, vsebuje sklop nezakonodajnih ukrepov (vključno s smernicami in primeri pozitivnih ukrepov), s katerimi naj bi izboljšali rezultate na trgu dela za invalide. Zajema šest področij ukrepanja, in sicer krepitev zmogljivosti služb za zaposlovanje in vključevanje, spodbujanje obetov za zaposlitev s pozitivnimi ukrepi in zavračanjem stereotipov, zagotavljanje primerne prilagoditve na delovnem mestu, ohranjanje zaposlenosti invalidov, preprečevanje invalidnosti, povezane s kroničnimi boleznimi, zagotavljanje programov poklicne rehabilitacije v primeru bolezni ali nezgod in iskanje kakovostnih zaščitnih zaposlitev ter poti do odprtega trga dela.

OB POUDARJANJU:

9. Razlika med stopnjo zaposlenosti invalidov in neinvalidov je precejšnja (24,2 odstotne točke; 50,8 % za invalide v primerjavi s 75 % za neinvalidne)². Položaj je še slabši za invalidne ženske, saj jih je zaposlenih le 48,3 % v primerjavi s 53,9 % invalidnih moških³. Stopnja brezposelnosti invalidov v EU znaša 17,1 % v primerjavi z 10,2 % neinvalidov, stopnja aktivnosti invalidov pa je le 61,0 % v primerjavi z 82,3 % neinvalidov. Invalidi imajo več težav pri iskanju zaposlitve, zato je večja verjetnost, da postanejo dolgotrajno brezposelni ali neaktivni. Invalidi, ki so zaposleni, pogosto delajo v zaščitених zaposlitvah in ne na odprtem trgu dela⁴ ali pa opravljajo dela za manj kvalificirane, so slabše plačani (kot je razvidno iz 16-odstotne povprečne letne razlike v plačah) in delajo na manj varnih delovnih mestih z manj možnostmi za usposabljanje, zaradi česar so izpostavljeni večjemu tveganju revščine zaposlenih. Poleg tega je invalide nesorazmerno prizadela tudi kriza zaradi COVID-19, ki je v številnih primerih zavirala njihovo udeležbo na trgu dela, na primer zaradi nezadostne dostopnosti rešitev za delo na daljavo.
10. Spodbujanje zaposlovanja invalidov na kakovostnih delovnih mestih je ključnega pomena za zagotavljanje dobro delujočega in vključujočega trga dela. Glede na trenutni demografski upad ter pomanjkanje delovne sile in strokovnega znanja je izkoriščanje potenciala invalidov tudi način za doseganje višje splošne stopnje zaposlenosti v skladu s ciljem zaposlovanja iz akcijskega načrta za evropski steber socialnih pravic. To je pomembno tudi v okviru zelenega prehoda in digitalnega prehoda, ki nudita nove zaposlitvene priložnosti za invalide.

² Vir podatkov: Eurostat. Evropska komisija (2021): [Evropski primerjalni podatki o strategiji Evropa 2020](#)

³ Vir podatkov: Indeks enakosti spolov za leto 2021, [Evropski inštitut za enakost spolov \(europa.eu\)](#)

⁴ Evropska komisija in skupina EU na visoki ravni za področje invalidnosti (2016): Osmo poročilo skupine EU na visoki ravni za področje invalidnosti o izvajanju Konvencije Združenih narodov o pravicah invalidov

11. Za invalide sta udeležba na trgu dela in dostop do kakovostnih delovnih mest še posebno pomembna kot sredstvo za socialno vključevanje in finančno neodvisnost. Vendar se invalidi, zlasti ženske, še vedno soočajo z različnimi ovirami pri dostopu do odprtega trga dela in ohranjanju formalne zaposlitve. Te ovire se nanašajo na povpraševanje (npr. diskriminacija, stigmatizacija, napačne predstave glede stroškov prilagoditve delovnega mesta in zagotavljanja primerne prilagoditve, napačne predstave o produktivnosti, premalo informacij o razpoložljivi podpori ali premajhna seznanjenost z njo) in na ponudbo (npr. raven izobrazbe in spretnosti, potreba po individualizirani podpori, tudi pri iskanju zaposlitve, in strah pred stigmatizacijo) skupaj s kontekstualnimi in institucionalnimi dejavniki (nastrojenost proti invalidom, ovire pri dostopu pod enakimi pogoji, kot veljajo za druge, vključno do osnovnih storitev, na primer prevoza, pa tudi v grajenem okolju in digitalnem okolju ter nezmožnost invalidnih delavcev, da obdržijo pravico do invalidnine, če imajo zaposlitev).
12. Invalidi so zelo raznolika in heterogena skupina. Včasih se soočajo z več oblikami diskriminacije, nekateri pa imajo kompleksne potrebe, ki zahtevajo posamezniku prilagojen pristop in podporo, prilagojeno posamičnim situacijam. Da bi osebe povezali s primernimi delovnimi mesti, je treba oceniti potrebe vsakega posameznika, tudi v smislu njegove invalidnosti, podpore, ki jo potrebuje na delovnem mestu, njegovih možnosti za poklicni razvoj in potrebe po socialni podpori. V zvezi s tem bi bilo treba pozornost nameniti tudi osebam v ranljivem položaju, pri tem pa upoštevati vidik enakosti spolov in presečno razsežnost. Pomembni dejavniki, ki prispevajo k temu, da imajo invalidi lahko dostop do odprtega trga dela in na njem sodelujejo, so vključujoče izobraževanje in ustrezne socialne storitve, učinkovite službe za zaposlovanje, vključno s pozitivnimi ukrepi, primerna prilagoditev na delovnem mestu, poklicna rehabilitacija in zaščitena zaposlitev.

13. Socialne storitve bi bilo treba uporabljati kot orodje za dejavno vključevanje, saj je ustrezen dostop do kakovostnih vključujočih in dostopnih socialnih storitev osnovni pogoj, ki invalidom omogoča dejavno udeležbo na trgu dela. Invalidom bi bilo treba ponuditi storitve socialnega vključevanja, ki bi bile prilagojene posameznikom, na primer svetovanje, mentorstvo, socialno delo in podpora, da bi jim pomagali pri izhodu iz neugodnega socialnega položaja, izboljšali njihovo zaposljivost in našli zaposlitev. Poleg tega bi morali biti po potrebi na voljo individualizirani ukrepi in podporne storitve, na primer osebna pomoč, prevoz in tolmačenje, da bi zagotovili enak dostop do zaposlitve. Službe za zaposlovanje bi morale zagotavljati podporo, na primer usmerjanje in svetovanje, posredovanje za zaposlitev, ergodiagnostiko, preusposabljanje in poklicno usmerjanje, pa tudi sodelovanje z delodajalci in šolami, zlasti z lokalnimi delodajalci in šolami, ki zagotavljajo izobraževanje invalidov. Treba je sistematično podpirati razvoj socialnih storitev in storitev vključevanja, da bodo imele ustrezne zmogljivosti in finančna sredstva.
14. Da bi izboljšali rezultate invalidov na trgu dela, je treba spodbujati sinergije in sodelovanje med vsemi ustreznimi službami, ponudniki in akterji, vključno z zdravstvenimi in rehabilitacijskimi službami, socialnimi službami, službami za zaposlovanje, delodajalci, socialnimi partnerji, nevladnimi organizacijami, organizacijami invalidov, organizacijami pacientov, šolami in občinami. Še posebno je pomembno sodelovanje deležnikov na regionalni in lokalni ravni.
15. Socialno gospodarstvo dopolnjuje ukrepe držav članic pri zagotavljanju kakovostnih socialnih storitev in ima zato ključno vlogo pri omogočanju udeležbe invalidov v družbi in na trgu dela. Zlasti socialna podjetja lahko spodbujajo aktivno državljanstvo in so odličen primer „gospodarstva po meri ljudi“. Nudijo priložnosti za izpopolnjevanje, s čimer podpirajo invalide pri pripravi na odprti trg dela in udeležbi na njem. Da bi pospešili udeležbo invalidov na trgu dela, je pomembno spodbujati socialna podjetja in v celoti izkoristiti njihov potencial, da delujejo kot most med kakovostno zaščiteno zaposlitvijo in odprtim trgom dela.

16. Dostop invalidov do odprtega trga dela bi bilo treba spodbujati z različnimi orodji, kot so finančni prispevki za delodajalce, davčne olajšave, spodbude za zaposlovanje in kvote. Številne države članice so vzpostavile sistem kvot, v skladu s katerim morajo delodajalci bodisi zaposliti minimalni delež invalidov bodisi kriti stroške, npr. v obliki kazni. Izziv pri zagotavljanju učinkovitosti sistema kvot je najti ravnovesje med motiviranjem delodajalcev za plačilo morebitnih dodatnih stroškov zaposlovanja invalidov in stroški zaradi nedoseganja kvote. Zaposlovanje bi bilo treba spodbujati tudi z bojem proti stereotipom in napačnim predstavam, kot so tiste v zvezi z upravnimi stroški, odsotnostmi in omejeno uspešnostjo, pa tudi z zagotavljanjem informacij delodajalcem o razpoložljivi podpori, s spodbujanjem izmenjave dobrih praks, z nagradami za raznolikost itd. Prehod iz ekonomske neaktivnosti v zaposlitev bi moral biti podprt z vključujočimi sistemi socialne varnosti in ne bi smel povzročiti znižanja invalidnin kot nadomestil za dodatne življenjske stroške, povezane z invalidnostjo.
17. Prakse, kot so prilagajanje delovnih mest in organizacija delovnega časa, npr. s krajšim delovnim časom, so zelo učinkovite za vključevanje invalidov na odprti trg dela. V času pandemije COVID-19 so se vse bolj uporabljale prožne oblike dela, zlasti delo na daljavo. Te prakse ter uporabo dostopnih in vključujočih informacijskih rešitev in orodij na splošno bi bilo treba spodbujati kot sredstva, s katerimi se lahko izkoristi potencial invalidov in ustvarijo delovni pogoji, ki bolj prispevajo k enaki udeležbi invalidov. Podpreti bi bilo treba delodajalce, zlasti mala in srednja podjetja, pri njihovih prizadevanjih za izboljšanje njihovih ukrepov in organizacije dela, če je to potrebno. Ključno je, da delodajalci prejmejo podporo, vključno s finančno podporo, za zagotavljanje primerne prilagoditve na delovnem mestu in doma v primeru dela na daljavo ter za nakup potrebne opreme, kot so dostopna in vključujoča komunikacijska orodja, tehnološke rešitve in programska oprema. Zagotoviti bi bilo treba tudi ustrezne zdravstvene in varnostne pogoje.

18. Za invalide je pomembno, da imajo dostop do celovitih rehabilitacijskih storitev, ki podpirajo njihovo udeležbo na trgu dela, pomagajo preprečevati psihične težave in družbeno izključenost, podpirajo poklicno izobraževanje in usposabljanje ter spodbujajo razvoj znanj in spretnosti, vključno z digitalnimi znanji in spretnostmi. Za zagotovitev učinkovitega in pravočasnega opravljanja teh storitev je treba spodbujati povezave in sinergije med službami za zaposlovanje, zdravstvenimi in socialnimi službami ter službami za zaposlitveno rehabilitacijo, vključno z uvedbo vodenja posameznih primerov. Rezultati celovite rehabilitacije, ki bi privedla do izboljšane delovne sposobnosti za pridobitev kakovostne zaposlitve, bi se lahko upoštevali pred sprejetjem odločitev o izplačilu invalidnine/invalidske pokojnine.
19. Z uredbo o Evropskem socialnem skladu plus (ESS+) naj bi spodbujali enakopravno vključevanje invalidov v družbo in podpirali prizadevanja držav članic za izvajanje Konvencije o pravicah invalidov. Poleg tega je ESS+ namenjen spodbujanju zaposlovanja z aktivnimi ukrepi, ki omogočajo vključevanje na trg dela, zlasti za mlade, dolgotrajno brezposelne, prikrajšane skupine in neaktivne osebe, ter s spodbujanjem samozaposlovanja in socialnega gospodarstva. Prav tako bi moral ESS+ prispevati k zagotavljanju dostopnosti za invalide, da bi izboljšali njihovo vključevanje na trg dela, izobraževanje in usposabljanje ter s tem v vsa življenjska področja.

20. Na konferenci o vključevanju invalidov na trg dela, ki jo je 20. in 21. septembra 2022 v Pragi organiziralo češko predsedstvo in na kateri je Komisija predstavila evropski sveženj o zaposlovanju invalidov, je bil potrjen pomen šestih glavnih področij svežnja. Udeleženci so poudarili pomen povečanja števila invalidov na trgu dela. Med drugim so poudarili, da je treba invalidom zagotoviti priložnosti za poklicno usposabljanje s poudarkom na digitalnih spretnostih in znanjih, vključno z uporabo digitalnih tehnologij. Iz razprav, ki so potekale na konferenci, je razvidno, da je treba priznati raznolikost potreb invalidov in ustrezno obravnavati njihovo motivacijo. Ukrepi iz svežnja so namenjeni predvsem delodajalcem. Konferenca je zato potrdila pomen podpore delodajalcem na odprtem trgu pri njihovih prizadevanjih za zaposlovanje in ohranjanje zaposlenosti invalidov. Hkrati je treba priznati in spodbujati vlogo delodajalcev na trgu zaščitenih delovnih mest, ter socialnih podjetij pri podpiranju postopnega vključevanja in prehoda na odprti trg dela.
21. Ti sklepi temeljijo na že opravljenem delu in političnih zavezah Evropskega parlamenta, Sveta, Komisije in zadevnih deležnikov, med drugim v dokumentih iz Priloge.

**SVET EVROPSKE UNIJE POZIVA DRŽAVE ČLANICE, NAJ V SKLADU Z
NACIONALNIMI PRISTOJNOSTMI IN OB UPOŠTEVANJU NACIONALNIH
OKOLIŠČIN:**

22. izvedejo ustrezne smernice in ukrepe iz svežnja o zaposlovanju invalidov, ki ga je Komisija predložila v sodelovanju s platformo za invalidnost in socialnimi partnerji, ter po potrebi podprejo izvajanje akcijskega načrta za socialno gospodarstvo, ki je bil predstavljen 9. decembra 2021;
23. razvijejo metode vodenja primerov za podporo invalidom na poti k odprtemu trgu dela, vključno s tesnim sodelovanjem med službami za zaposlovanje, organizacijami invalidov, zdravstvenimi službami, institucijami socialne varnosti, socialnimi službami in službami za zaposlitveno rehabilitacijo;
24. podpirajo ukrepe za preprečevanje tveganj za invalide na delovnem mestu, zlasti na področju zdravja in varnosti, ter vseh oblik diskriminacije ali zlorab;
25. izkoristijo potencial socialnih podjetij, ki imajo strokovno znanje na področju vključevanja in združevanja socialnih in podjetniških pristopov, za podpiranje vključevanja invalidov na trg dela;
26. vzpostavijo in okrepijo mreže regionalnega sodelovanja, ki vključujejo vse deležnike in akterje, ki imajo vlogo pri spodbujanju zaposlovanja invalidov;
27. razvijejo učinkovite in uspešne sisteme in spodbude za delodajalce na odprtem trgu dela, da bi zaposlovali invalide, in s tem zmanjšajo razlike v plačah med invalidi in neinvalidi, ob spoštovanju avtonomije socialnih partnerjev;

28. spodbujajo in podpirajo zaposlovanje invalidov v javnem sektorju, vključno z zagotavljanjem dostopnih in vključujočih delovnih mest;
29. podpirajo poklicno izobraževanje in usposabljanje invalidov ob upoštevanju tehnološkega napredka pri razvoju njihovih digitalnih znanj in spretnosti;
30. spodbujajo razvoj znanj in spretnosti na področju dostopnosti s strani strokovnjakov na digitalnem področju, da bi bili digitalni proizvodi in storitve dostopni invalidom, kar bi privedlo do bolj vključujočih delovnih mest;
31. razmislijo o rednem (ponovnem) ocenjevanju rezultatov celovite rehabilitacije invalidov v smislu njihove delovne sposobnosti, pred morebitnim izplačilom invalidnine/invalidske pokojnine, tudi v primeru tistih, ki delajo;
32. olajšajo prehod invalidov na trg dela po izvedeni socialni in zaposlitveni rehabilitaciji, vključno z vzpostavitvijo sistema, ki se odziva na individualne potrebe po udeležbi na trgu dela, in rehabilitaciji na delovnem mestu;
33. spodbujajo uporabo vseh razpoložljivih orodij, zlasti karijerne orientacije, ocene delovne zmogljivosti in usposabljanja o primerni prilagoditvi, da se opredelijo konkretne potrebe invalidov in olajša njihovo zaposlovanje na odprtem trgu dela;
34. si prizadevajo zagotoviti, da bi politike socialne zaščite učinkovito prispevale k lažjemu zaposlovanju invalidov, po potrebi tudi z nadomestilom za dodatne stroške, povezane z invalidnostjo, tudi za zaposlene, hkrati pa naj zagotavljajo dostojen življenjski standard in vso potrebno podporo tistim, ki so in bodo ostali zunaj trga dela;

35. uporabijo razpoložljive instrumente financiranja EU, zlasti ESS+, za podporo vključevanju invalidov na trg dela, na primer z izboljšanjem dostopnosti in vključujočega delovanja služb za zaposlovanje in služb za karierno orientacijo ter spodbujanjem integriranih mehanizmov za vključevanje invalidov na trg dela;
36. razmislijo o politikah na vseh področjih, zajetih v strategiji o pravicah invalidov za obdobje 2021–2030, da bi podprli odgovore držav članic na pozive, ki so vključeni v strategijo. V skladu s temi pozivi naj:
- do leta 2024 določijo cilje za zvišanje stopnje zaposlenosti invalidov in zmanjšanje razlik v stopnjah zaposlenosti med invalidi in neinvalidi, da bi prispevale k doseganju glavnega cilja EU glede zaposlenosti do leta 2030, določenega v akcijskem načrtu za evropski steber socialnih pravic;
 - okrepijo zmogljivosti služb za zaposlovanje za invalide ter v ta namen okrepijo sodelovanje s socialnimi partnerji in organizacijami invalidov;
 - olajšajo samozaposlovanje in podjetništvo, tudi za osebe z intelektualnimi ovirami in psihosocialnimi motnjami, tako da zagotovijo podporo na področju pravnih in poslovnih zadev, tudi z uporabo sredstev EU;
 - določijo cilje za udeležbo odraslih invalidov v izobraževanju, da se poveča njihova udeležba, ter zagotovijo, da bodo nacionalne strategije za znanja in spretnosti zajemale specifične potrebe invalidov, da bi prispevali k doseganju cilja iz programa znanj in spretnosti ter akcijskega načrta za evropski steber socialnih pravic;
37. pomagajo pri izvajanju in razširjanju rezultatov svežnja o zaposlovanju invalidov na nacionalni ravni in med vsemi ustreznimi akterji, kjer je to ustrezno, da se čim bolj poveča učinek te pobude.

POZIVA KOMISIJO, NAJ:

38. še naprej spremlja položaj invalidov na področju zaposlovanja, izobraževanja in usposabljanja, revščine in socialne izključenosti, tudi v okviru evropskega semestra. Posebno pozornost bi bilo treba nameniti invalidnim ženskam in, kolikor je mogoče, osebam, ki se soočajo z več oblikami diskriminacije;
39. podpira in spremlja izvajanje pobud iz svežnja o zaposlovanju invalidov;
40. podpira in spremlja izvajanje ustreznih ukrepov iz akcijskega načrta za socialno gospodarstvo, ki spadajo v njeno pristojnost;
41. podpira in lajša vzajemno učenje in izmenjavo dobrih praks na področju vključevanja invalidov na trg dela;
42. podpira izobraževanje in usposabljanje invalidov z obstoječimi programi, zlasti na področju digitalizacije;
43. pomaga pri razširjanju praktičnih orodij in smernic iz svežnja o zaposlovanju invalidov;

44. še naprej podpira delo platforme za invalidnost za lažje izvajanje strategije o pravicah invalidov in spodbujanje izmenjave med vsemi deležniki na evropski ravni.

POZIVA ODBOR ZA ZAPOSLOVANJE (EMCO) IN ODBOR ZA SOCIALNO ZAŠČITO (SPC), NAJ:

45. v sodelovanju s Komisijo še naprej upoštevata področje vključevanja invalidov pri spremljanju zaposlovanja in socialnega razvoja v EU.
-

Viri

1. Medinstitucionalni akti

Evropski steber socialnih pravic

https://ec.europa.eu/commission/sites/beta-political/files/social-summit-european-pillar-social-rights-booklet_en.pdf

Evropski vrh o vključevanju 2020: [Izjava predstavnikov držav članic EU o interesih invalidov](#).

Akcijski načrt za evropski steber socialnih pravic (6649/21 + ADD 1 + ADD 2).

Ustvarjanje gospodarstva po meri ljudi: akcijski načrt za socialno gospodarstvo (14890/21 + ADD 1)

2. Zakonodaja EU

Direktiva 2000/78/ES z dne 27. novembra 2000 o splošnih okvirih enakega obravnavanja pri zaposlovanju in delu (UL L 303, 2.12.2000, str. 16–22).

Direktiva (EU) 2019/882 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. aprila 2019 o zahtevah glede dostopnosti za proizvode in storitve (UL L 151, 7.6.2019, str. 70–115).

Uredba (EU) 2021/241 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. februarja 2021 o vzpostavitvi Mehanizma za okrevanje in odpornost. (UL L 57, 18.2.2021, str. 17–75).

3. Svet Evropske unije

Sklep Sveta z dne 26. novembra 2009 o sklenitvi Konvencije Združenih narodov o pravicah invalidov s strani Evropske skupnosti

Sklepi Sveta o strategiji o pravicah invalidov za obdobje 2021–2030 (9749/1/21 REV 1)

Sklepi Sveta o okrepitvi uporabe Listine o temeljnih pravicah v Evropski uniji (6795/21)

Sklepi Sveta o [izboljšanju zaposlovanja ljudi v ranljivem položaju na trgu dela](#); (14646/19)

[Sklepi Sveta o dostopnosti športa za invalide](#). (UL C 192, 7.6.2019, str. 18–22)

Sklepi Sveta o ekonomiji blaginje (13432/19)

Sklepi Sveta o podpori izvajanju evropske strategije o invalidnosti za obdobje 2010–2020 (11843/11)

4. Evropska komisija

Sporočilo Komisije (COM(2010) 636 final): Evropska strategija o invalidnosti za obdobje 2010-2020.

Komisija (SWD(2020) 291 final): Ocena evropske strategije o invalidnosti za obdobje 2010–2020.

Sporočilo Komisije (COM(2021) 101 final): Unija enakosti: strategija o pravicah invalidov za obdobje 2021–2030.

Sporočilo Komisije: Ustvarjanje gospodarstva po meri ljudi: akcijski načrt za socialno gospodarstvo (2021)

Aksijski načrt za evropski steber socialnih pravic (6649/21 + ADD 1 + ADD 2).

5. Evropski parlament

Resolucija EP o enakem obravnavanju pri zaposlovanju in delu glede na Konvencijo OZN o pravicah invalidov

6. Združeni narodi

Generalna skupščina ZN, Konvencija o pravicah invalidov: resolucija/sprejeta na generalni skupščini 24. januarja 2007, A/RES/61/106, na voljo na:

<https://www.refworld.org/docid/45f973632.html>
